

# RECOMANDĂRI

## RECOMANDAREA (UE) 2018/951 A COMISIEI

din 22 iunie 2018

privind standardele aplicabile organismelor de promovare a egalității

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 292,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană, Uniunea se întemeiază pe valorile respectării demnității umane, libertății, democrației, egalității, statului de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, inclusiv a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților. Aceste valori sunt comune statelor membre într-o societate caracterizată de pluralism, nediscriminare, toleranță, justiție, solidaritate și egalitate între femei și bărbați.
- (2) Articolul 8 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene prevede că, în toate acțiunile sale, Uniunea urmărește să elimine inegalitățile și să promoveze egalitatea între bărbați și femei.
- (3) Articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene interzice discriminarea de orice fel, bazată pe motive precum sexul, rasa, originea etnică, religia sau convingerile, un handicap, vârsta sau orientarea sexuală. Articolul 23 al cartei consacră dreptul la egalitate între femei și bărbați în toate domeniile, inclusiv în ceea ce privește încadrarea în muncă, munca și remunerarea. Articolul 26 din cartă recunoaște și respectă dreptul persoanelor cu handicap de a beneficia de măsuri care să le asigure autonomia, integrarea socială și profesională, precum și participarea la viața comunității. În plus, la articolul 20 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene este consacrată egalitatea tuturor persoanelor în fața legii.
- (4) În conformitate cu articolul 19 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Consiliul, hotărând în unanimitate, în conformitate cu o procedură legislativă specială și cu aprobarea Parlamentului European, poate lua măsurile necesare în vederea combaterii oricărei discriminări bazate pe sex, rasă sau origine etnică, pe religie sau convingeri, un handicap, vârstă sau orientare sexuală, fără a aduce atingere celorlalte dispoziții din tratate și în limitele competențelor pe care acesta le conferă Uniunii. În conformitate cu articolul 157 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Parlamentul European și Consiliul adoptă măsuri necesare pentru a asigura punerea în aplicare a principiului egalității șanselor și al egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește munca și locul de muncă, inclusiv a principiului egalității de remunerare pentru aceeași muncă sau pentru o muncă echivalentă.
- (5) Pe baza acestor dispoziții au fost adoptate mai multe directive privind interzicerea discriminării în domeniile relevante.
- (6) Directiva 2000/43/CE a Consiliului <sup>(1)</sup> interzice discriminarea directă și indirectă bazată pe rasă sau origine etnică, inclusiv hărțuirea. Aceasta se aplică tuturor persoanelor, atât din sectorul public, cât și din cel privat, inclusiv organismelor publice, în ceea ce privește: (a) condițiile de acces la locurile de muncă, activități independente sau autonome, inclusiv criteriile de selecție și condițiile de recrutare, indiferent care este ramura de activitate și avându-se în vedere toate nivelele ierarhiei profesionale, inclusiv promovarea; (b) accesul la toate tipurile și la toate nivelele de orientare profesională, formare profesională, perfecționare și recalificare, inclusiv experiența practică de lucru; (c) condițiile de angajare și condițiile de muncă, inclusiv concedierile și remunerarea;

<sup>(1)</sup> Directiva 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică (JO L 180, 19.7.2000, p. 22).

- (d) afilierea la și angajarea într-o organizație a lucrătorilor sau patronatului sau în orice organizație ai cărei membri aparțin unei anumite profesii, inclusiv beneficiile oferite de asemenea organizații; (e) protecția socială, inclusiv securitatea socială și îngrijirea medicală; (f) avantajele sociale; (g) educația; și (h) accesul la bunuri și servicii și furnizarea acestora, la dispoziția publicului, inclusiv în ceea ce privește locuința.
- (7) Directiva 2000/78/CE a Consiliului <sup>(1)</sup> interzice discriminarea directă sau indirectă, inclusiv hărțuirea, pe motive de apartenență religioasă sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală, în ceea ce privește încadrarea în muncă, ocuparea forței de muncă și formarea profesională. Aceasta se aplică tuturor persoanelor, atât din sectorul public, cât din cel privat, inclusiv organismelor publice, în ceea ce privește literele (a)-(d) citate în considerentul anterior.
- (8) Directiva 2004/113/CE a Consiliului <sup>(2)</sup> interzice discriminarea directă și indirectă pe criterii de sex, inclusiv hărțuirea și hărțuirea sexuală, în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii și furnizarea acestora.
- (9) Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului <sup>(3)</sup> privind egalitatea de gen interzice discriminarea directă și indirectă pe criterii de sex, inclusiv hărțuirea și hărțuirea sexuală, în ceea ce privește accesul la muncă, inclusiv la promovare, și la formarea profesională, condițiile de muncă, inclusiv remunerația, și sistemele profesionale de securitate socială.
- (10) Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului <sup>(4)</sup> interzice discriminarea directă și indirectă, inclusiv hărțuirea și hărțuirea sexuală, între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă. Domeniul de aplicare al directivei cuprinde toate tipurile de discriminare, însă protecția socială și prestațiile de maternitate sunt menționate în mod specific.
- (11) Toate directivele menționate mai sus (denumite în continuare „directivele privind egalitatea”) au fost transpuse de statele membre. Directivele privind egalitatea, cu excepția Directivei 2000/78/CE, prevăd ca statele membre să desemneze unul sau mai multe organisme însărcinate cu promovarea, inclusiv prin analiză, monitorizare și sprijin, a egalității de tratament pentru toate persoanele, fără discriminare pe criteriile prevăzute de directivele respective (denumite în continuare „organisme de promovare a egalității”). În consecință, toate statele membre au înființat organisme de promovare a egalității.
- (12) Prezenta recomandare se aplică organismelor de promovare a egalității înființate în temeiul directivelor privind egalitatea menționate mai sus.
- (13) Acele directive privind egalitatea care prevăd înființarea unor astfel de organisme de promovare a egalității impun statelor membre să se asigure că printre competențele lor se numără acordarea de asistență independentă victimelor, desfășurarea de studii independente privind discriminarea, publicarea de rapoarte independente și formularea de recomandări în orice problemă legată de o asemenea discriminare.
- (14) În plus, la 2 iulie 2008 Comisia a adoptat o propunere de directivă a Consiliului cu privire la punerea în aplicare a principiului tratamentului egal al persoanelor indiferent de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală <sup>(5)</sup>. Domeniul de aplicare al propunerii vizează: (a) protecția socială, inclusiv securitatea socială și asistența medicală; (b) avantajele sociale; (c) educația; și (d) accesul la bunuri și servicii și furnizarea acestora, la dispoziția publicului, inclusiv în ceea ce privește accesul la locuințe. În temeiul directivei propuse, statele membre au obligația să desemneze unul sau mai multe organisme de promovare a egalității de tratament și în aceste domenii, ele putând să fie aceleași organisme ca cele deja înființate în temeiul directivelor privind egalitatea. Deși propunerea nu a fost încă adoptată, statele membre ar trebui încurajate să desemneze organisme de promovare a egalității în domeniile respective, deoarece experiența arată că desemnarea unor astfel de organisme consolidează protecția împotriva discriminării.

<sup>(1)</sup> Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, 2.12.2000, p. 16).

<sup>(2)</sup> Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii (JO L 373, 21.12.2004, p. 37).

<sup>(3)</sup> Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (JO L 204, 26.7.2006, p. 23).

<sup>(4)</sup> Directiva 2010/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 iulie 2010 privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE a Consiliului (JO L 180, 15.7.2010, p. 1).

<sup>(5)</sup> COM(2008) 426 final.

- (15) Directivele 2006/54/CE și 2010/41/UE prevăd, în plus, obligația statelor membre de a se asigura că printre sarcinile organismelor de promovare a egalității se numără și schimbul de informații disponibile cu organismele europene corespunzătoare.
- (16) În mai multe state membre, mandatul organismelor de promovare a egalității vizează inclusiv infracțiunile motivate de ură și discursul de incitare la ură. Acest aspect are relevanță în special în ceea ce privește asigurarea punerii în aplicare eficace a Deciziei-cadru 2008/913/JAI a Consiliului <sup>(1)</sup> privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul dreptului penal, care stabilește standarde minime pentru incriminarea, urmărirea penală și sancționarea discursurilor de incitare la ură și a infracțiunilor motivate de ură de natură rasistă.
- (17) În plus față de obligațiile de înființare a organismelor de promovare a egalității conform prevederilor directivelor, majoritatea statelor membre au extins mandatul organismelor proprii de promovare a egalității pentru a cuprinde, la nivel general, și sfera de aplicare a discriminării pe criterii de gen, rasă sau origine etnică, religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, accesul la bunuri și servicii și furnizarea acestora, educația, protecția socială și avantajele sociale, acoperind prin urmare domeniul de aplicare al Directivei 2000/78/CE, precum și alte domenii.
- (18) Textul directivelor privind egalitatea lasă statelor membre o marjă largă de apreciere în ceea ce privește structura și funcționarea organismelor de promovare a egalității. Aceasta are ca rezultat apariția unor diferențe semnificative între organismele de promovare a egalității înființate în statele membre, în ceea ce privește mandatul, competențele, structurile, resursele și funcționarea lor operațională. Uneori, aceasta are drept rezultat un acces nesatisfăcător la protecție pentru cetățeni, această protecție fiind inegală de la un stat membru la altul <sup>(2)</sup>.
- (19) Unele state membre au înființat mai multe organisme de promovare a egalității, ceea ce presupune crearea unor mecanisme clare de coordonare și cooperare între acestea.
- (20) În unele state membre, mandatul organismelor existente de promovare a egalității a fost extins la cele mai diverse domenii fără o majorare corespunzătoare a resurselor. O serie de organisme de promovare a egalității s-au confruntat chiar cu reduceri semnificative ale bugetelor, ceea ce poate duce la slăbirea capacității lor de a-și îndeplini sarcinile <sup>(3)</sup>.
- (21) În studii au fost evidențiate cazuri de organisme de promovare a egalității lipsite de independență și de eficacitate, de exemplu din cauza unor presiuni externe sau a personalului insuficient <sup>(4)</sup>.
- (22) În practică, independența ar putea fi afectată mai ales atunci când organismul de promovare a egalității este înființat în cadrul unui minister care primește instrucțiuni direct de la guvern.
- (23) Organismele de promovare a egalității nu ar trebui să se concentreze în mod disproporționat asupra unor sarcini în detrimentul altora <sup>(5)</sup>.
- (24) Pentru a ajuta categoriile sau persoanele discriminate să își exercite drepturile, organismele de promovare a egalității ar trebui, de asemenea, să sensibilizeze publicul larg cu privire la existența acestor organisme și a normelor antidiscriminare în vigoare, precum și cu privire la modalitățile în care se pot solicita reparații. În acest scop, accesul la organismele de promovare a egalității ar trebui să fie ușor pentru toți, atât fizic, cât și online. Ar trebui ca și depunerea plângerilor să fie facilitată, prin asigurarea confidențialității și prin proceduri simple gratuite.
- (25) Pentru a se asigura o funcționare corespunzătoare și coerentă a organismelor de promovare a egalității pe tot cuprinsul Uniunii, rezultă că este oportun ca statelor membre să li se recomande standarde pentru aceste organisme.

<sup>(1)</sup> Decizia-cadru 2008/913/JAI a Consiliului din 28 noiembrie 2008 privind combaterea anumitor forme și expresii ale rasismului și xenofobiei prin intermediul dreptului penal (JO L 328, 6.12.2008, p. 55).

<sup>(2)</sup> A se vedea, printre altele, Human European Consultancy în parteneriat cu Institutul Ludwig Boltzmann pentru drepturile omului, octombrie 2010, „A Study on Equality Bodies set up under Directives 2000/43/EC, 2004/113/EC, and 2006/54/EC” (Studiu privind organismele de promovare a egalității instituite în temeiul Directivelor 2000/43/CE, 2004/113/CE și 2006/54/CE), pagina 177, și Rețeaua europeană a organismelor de promovare a egalității, octombrie 2012, „Equality Bodies. Current Challenges” (Organismele de promovare a egalității. Provocări actuale).

<sup>(3)</sup> Human European Consultancy, op. cit., paginile 78, 125, 142, și Rețeaua europeană a organismelor de promovare a egalității, op. cit., paginile 8 și 17. A se vedea, de asemenea, Rețeaua europeană a organismelor de promovare a egalității, „Strategic Role of Equality Bodies” (Rolul strategic al organismelor de promovare a egalității), 2009, paginile 43-44 și 52.

<sup>(4)</sup> Human European Consultancy, op. cit., paginile 70-145, și Rețeaua europeană a organismelor de promovare a egalității, op. cit., paginile 8 și 13-20.

<sup>(5)</sup> Comisia Europeană, 2006, „Catalysts for Change? Equality bodies according to Directive 2000/43/EC – existence, independence and effectiveness” (Catalizatori ai schimbării? Organismele de promovare a egalității conform Directivei 2000/43/CE – existență, independență și eficacitate), pagina 57.

- (26) Necesitatea instituirii unor standarde pentru organismele de promovare a egalității a fost subliniată și în Raportul comun din 2014 privind aplicarea Directivelor 2000/43/CE și 2000/78/CE <sup>(1)</sup>, în Raportul din 2015 privind aplicarea Directivei 2004/113/CE <sup>(2)</sup>, în Raportul de evaluare a Recomandării privind transparența salarială din 2014 și în Planul de acțiune al UE 2017-2019 – „Combaterea diferenței de remunerare între femei și bărbați” <sup>(3)</sup>. În plus, Parlamentul European a solicitat stabilirea unor standarde pentru organismele de promovare a egalității în rezoluția sa din 2015 <sup>(4)</sup>.
- (27) Organizația Națiunilor Unite <sup>(5)</sup>, Rețeaua europeană a organismelor de promovare a egalității <sup>(6)</sup> și Consiliul Europei <sup>(7)</sup> au adoptat deja standarde pentru organismele de promovare a egalității și instituțiile pentru drepturile omului.
- (28) Prezenta recomandare se adresează statelor membre. Scopul său este să contribuie la reducerea discrepanțelor dintre standardele organismelor de promovare a egalității din Europa.
- (29) Recomandarea stabilește standarde privind mandatul, independența, eficacitatea, accesibilitatea și coordonarea organismelor de promovare a egalității și privind accesul la acestea, menite să asigure faptul că organismele își pot îndeplini funcțiile cu eficacitate.
- (30) Prezenta recomandare se bazează pe angajamentul Comisiei de a încuraja și a ajuta statele membre să își îmbunătățească abilitatea de a asigura respectarea legislației Uniunii și de a oferi soluții care să asigure faptul că persoanele și categoriile discriminate și protejate de dreptul Uniunii se pot bucura pe deplin de drepturile lor, în conformitate cu comunicarea intitulată „Legislația UE: o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune” <sup>(8)</sup>. Organismele independente de promovare a egalității îndeplinesc un rol esențial în ceea ce privește aplicarea efectivă a legislației Uniunii și asigurarea respectării acestora într-un mod cuprinzător și consecvent. Aceste organisme sunt, de asemenea, instituții valoroase pentru dezvoltarea susținută a unor societăți democratice egale și favorabile incluziunii.
- (31) În domeniile care țin de competența Uniunii, standardele pentru organismele de promovare a egalității trebuie să respecte și cerințele privind accesibilitatea consacrate în Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap. Această convenție a fost aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 2010/48/CE a Consiliului <sup>(9)</sup>, așadar face parte integrantă din ordinea juridică a Uniunii Europene, care prevalează asupra legislației secundare a UE.
- (32) Directivele 2000/43/CE, 2000/78/CE, 2004/113/CE și 2006/54/CE prevăd obligația statelor membre de a comunica toate informațiile disponibile cu privire la aplicarea acestora, astfel încât Comisia să fie în măsură să întocmească un raport de evaluare a măsurilor luate de state în temeiul directivelor relevante. Comunicarea trebuie să se realizeze la anumite intervale prestabilite <sup>(10)</sup>, pentru a da Comisiei posibilitatea să adopte și să publice raportul. Includerea în comunicarea respectivă a unor informații privind respectarea de către statele membre a prezentei recomandări ar permite o evaluare a impactului acestora.

<sup>(1)</sup> Raport comun privind aplicarea Directivei 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică (directiva privind egalitatea rasială) și a Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (directiva privind egalitatea de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă) [COM(2014) 2 final].

<sup>(2)</sup> Raport privind aplicarea Directivei 2004/113/CE a Consiliului de aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii [COM(2015) 190 final]. Această necesitate a fost menționată și în Evaluarea la jumătatea perioadei a cadrului UE pentru strategiile naționale de integrare a romilor [COM(2017) 458 final], în Raportul privind drepturile fundamentale al Agenției pentru Drepturi Fundamentale din mai 2017 și în Raportul privind punerea în aplicare a Recomandării Comisiei referitoare la consolidarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei prin transparență [COM(2017) 671 final].

<sup>(3)</sup> Raportul privind punerea în aplicare a Recomandării Comisiei referitoare la consolidarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei prin transparență, op. cit; Planul de acțiune al UE 2017-2019 – Combaterea diferenței de remunerare între femei și bărbați [COM(2017) 678 final].

<sup>(4)</sup> Rezoluția Parlamentului European din 8 octombrie 2015 referitoare la aplicarea Directivei 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă [2014/2160(INI)].

<sup>(5)</sup> Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (OHCHR), Principiile Adunării Generale a ONU privind statutul instituțiilor naționale (Principiile de la Paris), Rezoluția 48/134 din 20 decembrie 1993 și Observațiile generale privind interpretarea și punerea în aplicare a acestor principii de către Comitetul internațional al ONU de coordonare a instituțiilor naționale din domeniul drepturilor omului, astfel cum au fost formulate la 21 februarie 2018.

<sup>(6)</sup> Rețeaua europeană a organismelor de promovare a egalității, 2016, „Developing Standards for Equality Bodies” (Dezvoltarea de standarde pentru organismele de promovare a egalității). Document de lucru al Equinet.

<sup>(7)</sup> Comisia Europeană împotriva Rasismului și Intoleranței (ECRI), Recomandarea de politică generală nr. 2 revizuită privind organismele de promovare a egalității pentru combaterea rasismului și a intoleranței la nivel național, CRI(2018) 06, adoptată la 7 decembrie 2017.

<sup>(8)</sup> C(2016) 8600.

<sup>(9)</sup> Decizia 2010/48/CE a Consiliului din 26 noiembrie 2009 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap (JO L 23, 27.1.2010, p. 35).

<sup>(10)</sup> O dată la patru ani în temeiul Directivei 2006/54/CE și o dată la cinci ani în temeiul Directivelor 2000/43/CE, 2000/78/CE și 2004/113/CE.

- (33) La nivelul Uniunii, prezenta recomandare nu aduce atingere principiilor din dreptul procesual național și nici tradițiilor juridice ale statelor membre. Recomandarea nu implică extinderea competențelor Uniunii, astfel cum sunt definite în tratate și în legislația secundară a Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA RECOMANDARE:

## CAPITOLUL I

### SCOP ȘI OBIECT

- (1) Scopul prezentei recomandări este să stabilească măsurile pe care le pot aplica statele membre pentru a contribui la îmbunătățirea independenței și a eficacității organismelor de promovare a egalității, în special în ceea ce privește capacitatea acestora de a se asigura că persoanele și categoriile discriminate se pot bucura pe deplin de drepturile lor.
- (2) Toate statele membre ar trebui să se asigure că organismele de promovare a egalității își pot îndeplini în mod independent și eficace funcțiile stabilite prin Directivele 2000/43/CE, 2004/113/CE, 2006/54/CE și 2010/41/UE.

## CAPITOLUL II

### MĂSURI RECOMANDATE

#### 1.1. Mandatul organismelor de promovare a egalității

##### 1.1.1. Criteriile de discriminare și sfera discriminării vizate de mandatul organismelor de promovare a egalității

- (1) Pe lângă obligațiile care le revin în temeiul Directivelor 2000/43/CE, 2004/113/CE, 2006/54/CE și 2010/41/UE în ceea ce privește desemnarea organismelor de promovare a egalității de tratament (denumite în continuare „organisme de promovare a egalității”), toate statele membre ar trebui să analizeze posibilitatea de a desemna un organism de promovare a egalității care să se ocupe de discriminarea pe criterii de religie sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală, în cadrul domeniului de aplicare al Directivei 2000/78/CE.
- (2) Statele membre ar trebui să analizeze posibilitatea de a extinde mandatul organismelor de promovare a egalității astfel încât să cuprindă, pentru toate criteriile de discriminare interzise, domeniile: ocuparea forței de muncă și încadrarea în muncă, accesul la bunuri și servicii și furnizarea acestora, educația, protecția socială și avantajele sociale, inclusiv discursul de incitare la ură asociat acestor criterii în domeniile respective.
- (3) Structura internă a organismelor de promovare a egalității – atât a celor cu mandat unic, cât și a celor care au mai multe mandate și/sau se ocupă de mai multe criterii de discriminare – ar trebui să asigure concentrarea pe fiecare componentă a mandatului și pe fiecare criteriu în parte. Acest lucru ar trebui să se facă proporțional cu impactul criteriului de discriminare respectiv, iar resursele ar trebui să fie echilibrate corespunzător.

##### 1.1.2. Funcțiile incluse în mandatul organismelor de promovare a egalității

#### Asistență independentă

- (1) Statele membre ar trebui să ia în considerare următoarele aspecte conexe acordării de asistență independentă victimelor: primirea și gestionarea plângerilor individuale sau colective; acordarea de consultanță juridică victimelor, inclusiv în ceea ce privește urmărirea plângerilor; angajarea în activități de mediere și de conciliere; reprezentarea reclamanților în instanță și asumarea rolului de *amicus curiae* sau de expert în cazurile în care este necesar.
- (2) Statele membre ar trebui, de asemenea, să ia în considerare faptul că o modalitate de a acorda asistență independentă victimelor poate consta în asigurarea posibilității organismelor de promovare a egalității de a se angaja în litigii sau de a asista la acestea, pentru a combate discriminarea structurală și sistematică în cazuri selectate chiar de către aceste organisme din cauza abundenței acestora, a gravității lor sau a nevoii de clarificare juridică. Litigiile de acest tip ar putea avea loc fie în numele propriu al organismului, fie în numele victimelor sau al organizațiilor care le reprezintă, în conformitate cu dreptul procesual național.

- (3) Statele membre ar trebui să ia în considerare și faptul că asistența acordată victimelor poate include emiterea de recomandări sau, dacă legislația națională permite acest lucru, de decizii cu caracter juridic obligatoriu în cazuri individuale sau colective de discriminare, precum și urmărirea acestora pentru a asigura punerea lor în aplicare.
- (4) Statele membre ar trebui să ofere organismelor de promovare a egalității posibilitatea să adune dovezi și informații relevante, în conformitate cu legislația națională.
- (5) În cazul în care organismele de promovare a egalității au capacitatea juridică de a emite decizii cu caracter obligatoriu, statele membre ar trebui să le confere și capacitatea de a dispune sancțiuni adecvate, eficace și proporționale.
- (6) Exercițarea competențelor conferite organismelor de promovare a egalității ar trebui să facă obiectul unor măsuri de protecție adecvate, printre care să se numere, după caz, căi de atac eficace și respectarea garanțiilor procedurale. În special dreptul de a ataca în instanță deciziile cu caracter obligatoriu ale organismelor de promovare a egalității, în cazul în care acestea au competența să ia astfel de decizii în temeiul legislației naționale, ar trebui să fie descris în mod clar în legislația națională.

#### Studii independente

- (7) Statele membre ar trebui să ofere organismelor de promovare a egalității posibilitatea de a efectua studii independente în mod regulat. Sfera de cuprindere și modul de concepere ale studiilor ar trebui să asigure obținerea unei cantități suficiente de date cantitative și calitative solide privind discriminarea, care să permită analiza necesară stabilirii unor concluzii bazate pe dovezi cu privire la principalele provocări și la modul de abordare a acestora.

#### Rapoarte independente

- (8) Statele membre ar trebui să ofere organismelor de promovare a egalității posibilitatea de a publica în mod regulat rapoarte independente și de a le prezenta instituțiilor publice vizate, inclusiv parlamentelor și administrațiilor naționale și regionale relevante, după caz. Obiectul rapoartelor ar trebui să fie suficient de amplu încât să permită o evaluare generală a situației discriminării în statul membru respectiv pentru fiecare dintre criteriile discutate.
- (9) În scopul obținerii unor rapoarte independente de înaltă calitate, statele membre ar trebui să ofere organismelor de promovare a egalității posibilitatea de a efectua cercetări independente. Acestea ar putea viza colectarea de date în special cu privire la: numărul de plângeri pentru fiecare criteriu de discriminare; durata procedurilor administrative, de la depunerea plângerii până la închiderea cazului; rezultatul procedurilor administrative; precum și numărul, durata și rezultatul cazurilor judiciare în care sunt implicate organismele de promovare a egalității.

#### Recomandările organismelor de promovare a egalității

- (10) Statele membre ar trebui să se asigure că autoritățile lor publice iau în considerare, în măsura posibilului, recomandările formulate de organismele de promovare a egalității cu privire la legislație, politică, procedură, programe și practică. Ar trebui să se asigure informarea organismelor de promovare a egalității de către autoritățile publice cu privire la modul în care s-a dat curs recomandărilor, precum și publicarea acestor informații.

#### Promovarea egalității

- (11) Pentru a promova egalitatea și diversitatea, statele membre ar trebui să ofere organismelor de promovare a egalității posibilitatea de a contribui la prevenirea discriminării, în special prin oferirea de cursuri de formare, informații, consiliere, îndrumare și sprijin responsabililor care au obligații în temeiul directivelor privind egalitatea – instituții și persoane fizice – și prin creșterea sensibilizării publicului larg atât cu privire la existența organismelor, cât și cu privire la conținutul normelor antidiscriminare existente și la modul în care se pot solicita reparații.
- (12) În același scop, statele membre ar trebui să ofere organismelor de promovare a egalității și posibilitatea de a se angaja în debateri publice, de a dialoga periodic cu autoritățile publice, de a comunica cu categoriile discriminate și cu părțile interesate și de a promova bunele practici și acțiunile pozitive.

## 1.2. Independență și eficacitate

### 1.2.1. *Independență*

- (1) Pentru a garanta independența organismelor de promovare a egalității în îndeplinirea sarcinilor care le revin, statele membre ar trebui să ia în considerare elemente precum modurile de organizare a acestor organisme, locul lor în structura administrativă generală, alocarea bugetului lor sau procedurile lor de gestionare a resurselor, acordând o atenție specială procedurilor de numire și de concediere a personalului, inclusiv a persoanelor aflate în funcții de conducere. Această analiză nu ar trebui să afecteze structurile organizatorice naționale specifice ale statelor membre.
- (2) Statele membre ar trebui să se asigure că membrii personalului organismelor de promovare a egalității, inclusiv persoanele aflate în funcții de conducere și membrii consiliilor de administrație, nu se pot implica în nicio acțiune incompatibilă cu sarcinile lor și nu se implică în timpul mandatului în nicio activitate conflictuală, remunerată sau nu.

### 1.2.2. *Resurse*

- (1) Statele membre ar trebui să se asigure că fiecare organism de promovare a egalității dispune de resursele umane, tehnice și financiare, de spațiile și infrastructura necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale și pentru exercitarea eficace a competențelor care îi revin. Resursele alocate organismelor de promovare a egalității ar trebui să țină seama de competențele acestora și de sarcinile atribuite. Resursele pot fi considerate adecvate doar dacă permit organismelor de promovare a egalității să își îndeplinească în mod eficace funcțiile de asigurare a egalității de tratament, într-un interval rezonabil și în termenele stabilite de dreptul național.
- (2) Statele membre ar trebui să se asigure că personalul organismelor de promovare a egalității este suficient de numeros și deține calificări corespunzătoare din punctul de vedere al competențelor, al cunoștințelor și al experienței, astfel încât să poată îndeplini în mod adecvat și eficace fiecare dintre funcțiile organismelor de promovare a egalității.
- (3) Statele membre ar trebui să ofere organismelor de promovare a egalității posibilitatea de a monitoriza în mod real executarea propriilor decizii, precum și a deciziilor luate de instituții, de organele competente și de instanțe în legătură cu cazurile de discriminare. În acest scop, ele ar trebui să fie informate cu promptitudine cu privire la astfel de decizii și la măsurile luate pentru punerea lor în aplicare.

### 1.2.3. *Depunerea plângerilor, accesul și accesibilitatea*

- (1) Statele membre ar trebui să se asigure că se pot depune plângeri la organismele de promovare a egalității pe cale orală, în formă scrisă și online, într-o limbă aleasă de reclamant care se folosește în mod curent în statul membru în care se află organismul de promovare a egalității.
- (2) Statele membre ar trebui să se asigure că procedura de depunere a plângerilor la organismele de promovare a egalității este simplă și gratuită.
- (3) Statele membre ar trebui să prevadă obligația organismelor de promovare a egalității de a oferi condiții de confidențialitate martorilor și avertizorilor și, în măsura posibilului, reclamanților care acuză o situație de discriminare.
- (4) Statele membre ar trebui să asigure accesul facil al tuturor persoanelor la spațiile fizice ale organismelor de promovare a egalității și la informațiile și comunicările acestora, inclusiv prin intermediul tehnologiilor informației, precum și deschiderea către public sau punerea la dispoziția publicului a serviciilor și produselor lor, precum documente și materiale audiovizuale sau reuniuni și evenimente. Acestea ar trebui să fie accesibile în special persoanelor cu handicap, pentru care, în plus, ar trebui să se ofere adaptări rezonabile, astfel cum sunt definite în Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, pentru a asigura accesul acestor persoane la organismele de promovare a egalității în condiții de egalitate cu ceilalți.
- (5) În cazul în care este necesar din motive geografice sau de altă natură, statele membre ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a permite organismelor de promovare a egalității să își înființeze birouri locale și/sau regionale sau să întreprindă inițiative locale și/sau regionale de informare care să le asigure o prezență temporară regulată.
- (6) Statele membre ar trebui să asigure un buget suficient și resurse suficiente organismelor de promovare a egalității pentru a le permite să desfășoare activități de sensibilizare eficace având ca obiect informarea publicului larg cu privire la existența lor și la posibilitatea de a depune plângeri în caz de discriminare.

### 1.3. Coordonare și cooperare

- (1) În cazul în care în același stat membru există mai multe organisme de promovare a egalității, statele membre ar trebui să le ofere posibilitatea de a crea un mecanism de coordonare periodică eficace, pentru a se asigura că aplică principiile nediscriminării în mod consecvent. Organismele de promovare a egalității nu ar trebui să se concentreze în mod disproporționat asupra unor sarcini în detrimentul altora. Atunci când se desfășoară activități de sensibilizare, ar trebui să fie implicate și alte organisme competente, în măsura posibilului, pentru a pune la dispoziția publicului larg informații complete.
- (2) Statele membre ar trebui să ofere organismelor de promovare a egalității posibilitatea de a se angaja într-un dialog și de a coopera în mod eficace cu autoritățile și organismele naționale competente din același stat membru. Aceasta implică, de asemenea, asigurarea consultării organismelor de promovare a egalității în mod prompt și transparent cu privire la propunerile legislative și de politici și cu privire la evoluțiile înregistrate de aspectele care fac obiectul mandatului lor.
- (3) Statele membre ar trebui să acorde organismelor de promovare a egalității capacitatea de a colabora la nivel european și internațional cu alte organisme de promovare a egalității și cu alte organizații, inclusiv prin realizarea de studii comune.
- (4) Statele membre ar trebui să ofere organismelor de promovare a egalității posibilitatea de a coopera cu organismele relevante. Printre acestea se numără cadrele naționale desemnate în temeiul articolului 33 alineatul (2) din Convenția Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap; punctele naționale de contact pentru romi; organizațiile societății civile și autoritățile de gestionare a fondurilor structurale și de investiții europene, pentru asigurarea faptului că nu se distribuie fonduri unor proiecte umbrite de discriminare.

## CAPITOLUL III

### COMUNICAREA STATELOR MEMBRE

Statele membre sunt invitate să includă în comunicările lor privind aplicarea Directivelor 2000/43/CE, 2000/78/CE, 2004/113/CE și 2006/54/CE informații privind modul în care țin seama de prezenta recomandare.

Adoptată la Bruxelles, 22 iunie 2018.

Pentru Comisie  
Věra JOUROVÁ  
Membru al Comisiei